

□□□□žumpa :: Jak jsem snědl nemluvně□□□□□

□{zoomcat catid=1 csssuffix=zmj range=2-3}

Dneska tomu sám nemůžu věřit. Na posezení! Obvykle mívám batole tak na dvakrát - a je-li tučnější i na třikrát; ale pánové a Boženko, já ho sežral hned. Ne, že bych měl nějaký velký a mimořádný apetajtlichsichundpičaham, nebo-li jak my chroustálisti říkáme, kurevskej hlad na mimino, ale prostě se to tak nějak zkrátka vyvrátilo, sešlo, klaplo a vůbec ... a já ho zblajznul jako malinu. Až mi málem zaskočilo chrastítko. Matička sice původně volala, nežer ho, ještě to neumí ani číst ... ale jak mám v ruce boubelatý věci, na nic nedbám. Navíc - prosím vás, takový pitomý argumenty, bože, jakože někdo neumí číst, nebo tak něco; to našince akorát rozesměje, ne. Co tak asi bude louskat, až ho budu chroustat, povídám nato vtipně mládencům ve Strakádě. A sami tím hnedle jako vidíte, jaká jsem to veselá kopa ... a ještě vám cokoli slupnu! Než se otočíte na patě, raz dva ... Anebo tři? ... Tohle teď tak narychlo a hrr nemůžu sloužit ... jsem jen prostý předseda vlády ...

Pokračování příště ...

Na základě opravdu značného pobouření veřejnosti, které článek vyvolal - a to hlavně ve smyslu skutečnosti, že jsem jaksi zcela opomenul otázku ingrediencí, přípravy (několik kuchařů píše, že dokonce proto plivli na obrazovku) a tedy, že kulinární stránka zůstala utajena, a jelikož z jistých náznaků pár čtenářů nějak záhadně odvodilo, že autor je státní zaměstnanec - a tak si nám tu prý žere za naše peníze a my ani nevíme jak - rozhodl jsem se, jak jsem se rozhodl ...

Pokračování příště ...